

פרוטוקול מס' 44

מישיבת ועדה הפנים

שהתקיימה ביום ג', א' בתמוז תשי"ב - 24.6.52
(בשעה 8.30)

נוכחים:

- י. טפיר - היו"ר
- ע. אסף
- י. בן-צבי
- ד. הכהן
- א. חביבי
- ס. חזני
- י. זעיריהו
- ח. לבדאו
- א. פרי
- ש. פרלשטיין

סוזמנים:

- מר שי - משרד הפנים
- מר גולדין - " "
- מר סילבסטון - " "
- מר ידון - המשפטים

סדר-היום:

חוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952.

היו"ר י. טפיר:

אני פותח את הישיבה.

א. פרי:

אני מבקש להעמיד לסדר-היום את פרכת העניינים במועצה עכו. בשבוע שעבר נתפרסמו דברים די מדהימים על עירייה עכו, על כך שהוגשו דינים וחשבונות מסולפים בדבר ביצוע עבודה, על משוא פנים בהנהלת העירייה, על הנאות פרטיות שראש העירייה נהנה מהן. אינני יודע מה היא מידת האמת בדברים האלה, אך מן ההכרח שועדה זו חרון בדבר. אני מציע להעמיד את העניין לדיון דחוף.

היו"ר י. טפיר:

ברצוני למסור לוועדה, כי בזמנו קבלתי סבציגי סלעות האופוזיציה בעירייה עכו העתק של חזכיר שנשלח למשרד הפנים, ובו תלונות שונות בענין ניהול העניינים בעכו. כתבתי בענין זה למשרד הפנים ובקשתי הסבר. קבלתי דו"ח ממשרד הפנים, אינני יודע אם הוא טקיף את כל התלונות שכתבתי אליהן חבר הועדה פרי, בכל אופן, חברי הועדה המעוניינים בכך עוכלו לעיין בו. אם אין התנגדות, לאחר שבגמור כלשיבה הבאה את הדיון בענין ביטול היתרי היציאה, תהיה לנו שהות לדון גם בענין זה.

אנו עוברים לדיון בחוק הכניסה לישראל תשי"ב - 1952. עברנו על החוק עד סעיף 5.

ע.ע.

סר ירדן:

הבאתי בפני המסגון של טרור הפסיכיים את ההצעות שציעו כאן בענין קביעת הסוגה "סטעון" או "עברון" במקום "תעבור". קודם כל, הוא חולק על הסכנה של חילופים; הוא טוען, כי כל מי שקרוב לענין, יודע שהיא אינה דנוסה, ובית, הוא אומר שלא הציע זאת על דעת עצמו, כי אם על דעת המוסתים של ועדת הלשון, והם הגיעו לידי המסקנה שגם לפי המקורות וגם לפי המסקל, הסלה "תעבור" היא המתאימה ביותר בין ההצעות השונות הוצעו.

היו"ר י. ספיר:

אם אין הערות נוספות לפרק הראשון, אני מציע שנעבור הלאה.

ח. לגדאו:

אני מבקש רשות להציע עד מחר בבוקר תוספת סעיף לפרק הזה, אשר תכנון יהיה: לא תינתן אשרת כניסה לישראל לאף גרמני, אם הניסוח הסופי אגיש מחר.

סר ירדן:

בקשר לסעיף 5, היתה הצעה של חבר הכנסת פלש, לקבוע ועדת ערעורים ביחס להחלטת שר הפנים לבטל אשרה, הצעתנו היתה, להשאיר זאת למסכות הרגילה של בתי הדין, כלומר, לבית משפט גבוה לצדק, ולא לקבוע כאן הסדר מיוחד שאינו קיים בחוקים דומים אחרים.

היו"ר י. ספיר:

אם אינני טועה, בצו הבניה ישנה ועדת ערעורים על החלטות המפקח על הבניה,

כי השר אינו מן פיע שם.

סר ירדן:

אופי הדברים הוא טובה. בצו הבניה ישנה ועדת ערעורים על החלטות המפקח, אם צריך להקים בנין סטויים, אך להרחיב עבודה סטויים, ענין המתאים באמת לוועדה כזאת. ביטול רשיונות זרים הוא דבר השייך לשטח האדמיניסטרטיבי, שבו המספס העליון יכול לברוק אם הוא נעשה במסגרת החוקית, אבל הבחינה של תוכן ההחלטה בתוך מסגרת החוק במסרה לשר תחת פיקוח הכנסת ע"י שאילתות, אך לא בצורה של ועדת ערעורים.

א. פרי:

אני מציע שרק בית המשפט המחוזי, על פי בקשת השר, יהיה זכאי לבטל אשרת כניסה

ורשיון ישיבה.

היו"ר י. ספיר:

האם התכוונים בקשר לביטול אשרה גם בתוכם משפטיים?

סר שי:

בדרך כלל, לאחר שנמסרה אשרה, האדם נכנס לארץ. הסעיף הזה בא לפגוע סקרים יוצאים מן הכלל. למשל, אם האשרה גיחנה בטעות על סמך מתן ידיעות כוזבות. במקרה כזה אין זמן כספיק על פנת לפנות לבית המשפט. מסמכותו של השר לבטל אשרה, אחר כך אפשר להגיש צו על תנאי נגד השר, אם השתטט במסכותו ולא כהוגן.

סר ירדן:

ברצוני לחזור על מה מסובם לגבי סעיף 5. חבר הועדה הביבי הציע, שתעודות הזהות תמסנה כרשיונות לישיבת קבע, אך ההצעה לא נתקבלה. נתקבלה ההצעה שהחוק יחול רק על אנשים שיכנסו לארץ בעתיד, כלומר, החל מקבלת החוק.

כדי להבטיח שמצבם של אלה שנכנסו לארץ לפני קבלת החוק לא ישתנה, לא לטובה ולא לרעה, אנו רוצים להציע בסעיף האחרון בקיור עם ביטול החוקים הקודמים, בעיקר של פקודת העליה, שיהיה ברור כי אלה שנכנסו לארץ לפני כניסת החוק החדש לתקפו, מצבם ייאר כאילו החוק החדש לא נכנס לתקפו; אחרת יכול להיווצר מצב שהחוק החדש לא יחול עליהם, החוק הישן כתבסל ע"י החוק החדש, והם ייאררו בלי כל סגרת חוקית.

היו"ר ז. ספיר:

אני מבין שאנו מקבלים את ההצעה.

א. חביבי:

אני מבקש לראות לי הסתייגות.

ח. לנדאו:

בפרק הסליסי של החוק - הוראות טובות, יזנו פירוט מתי רשאי הר הפנים לזלול אשרות. הפירוט כולל את כל המקרים הרגילים, ואני מבין בסעיף 5 סכוון רק לסעפים בטחוניים. אם כן הדבר, אני סובר שהסמכות לבטל אשרה ורשיון עשיבה במקרה ניוחד זה, צריכה להיות בידי השר בלבד.

היו"ר ז. ספיר:

ע"י הפרוט הנחוץ בסעיף 9, סובן סעיף 5 מצטמצם למקרים מיוחדים.

ש. פרלשטיין:

לדעתי, אם לוספו בסעיף 12 (ב) אחרי הטלים "...חוץ מן הסמכות להתקין תקנות", את הטלים: "ולבטל אשרות" - אפשר לוותר על ועדת הערעורים.

מ. חזני:

אם סעיף 5 אינו נוגע לעולים לפי חוק השבות, אלא לתזירים וזרים הבאים לבקר בישראל - אני סבור שר הפנים רשאי לבטל אשרות ורשיונות בלי כל הוכחה מספסית, אולם צריך לציין במפורט בסעיף 5, כי המדובר אינו בעולים לפי חוק השבות.

דוד הכהן:

לי נראה, בעקבות דבריו של חבר הכנסת לנדאו, שאין לערבב את סעיף 5 בפרק השלישי, הוראות טובות. הפרק השלישי דן במקרים פליליים, מה שלא כן סעיף 5. בסעיף זה ישנה קטיגוריה טובה של אנשים, שהסמכות לביטול אשרותיהם צריכה להינתן לשר הפנים.

ס. ארם:

אני מציע להוציא מהסעיף הזה את ענין ביטול רשיון עשיבה, ואת ביטול האשרה להתנות בכך, אם היא ניתנה ע"י מתן ידועות כרזבות.

ע. אסף:

מוטלים עלינו חובות לגבי אורחי המדינה, אולם לא מוטלה עלינו כל חובה כלפי אנשים זרים. אנו יכולים גם להחליט, ואיננו רוצים להכניס למדינה אנשים זרים, ואיני מבין מה כל הרגישות הזאת. איני יודע מדוע אנו צריכים להפוך את מדינתנו למקום פרוץ, כי ברגע שקובעים, ישהענין טובא בפני בית המספט, אנו חייבים להכניא הוכחות מספיקות, ויתכן שאין לו כאלו. מדוע אני חייב להעמיד את עצמי בספק, ואח"כ לחפש הוכחות לגבי אדם זר?

אשר להצעת חזני, לציין שהסעיף אינו סכוון לעולים לפי חוק השבות, אני חושב כי תוספת זו מיותרת. ברור לגמרי כי ברגע שמדברים על אשרה ורשיון עשיבה, המדובר הוא רק באנשים שאינם עולים ואינם ישראלים.

ע.ע.

ט. פרלמנטריות:

אני מציע לחזור לדון בטעיה 5 לאחר שנגמור את הדיון בפרק יוני וסליט.

א. פרי:

איני סבור כמו חבר הועדה אסף, כי אדם שאינו אזרח ישראלי, צריך להיות נתון לסבט ולחסד של הפקידות, ואפילו של הסר. אנו דורשים זכויות גם לאזרחים הזרים בכדינת ישראל, ואנו צריכים להקפיד על אופן הזכויות שהחוק מקנה להם.

אשר לדברי חבר הועדה דוד הכהן, בטעיה

5 לא נאמר בגלל מה ראוי שר הפנים לבטל אתה. אילו הסמיכו את טעיה 5 לטעיה 9 - ואז אפשר להוסיף עוד חייגים - יכולנו לקבוע, כי בית המשפט ראוי לבטל אתה כניסה, על פי בקשת שר הפנים, אך לא לפי זריזות לב.

היו"ר י. טפיר:

מחעוררה הזאלה, אם אין מחירה בין

טעיה 5 לבין הטעיפים 8, 9, ו-10.

נצד אחד, ראוי שר הפנים לבטל אתה סיוחוח, ומצד יוני, אם האדם עובר עבירות המצדיקות את ביטול האשרה, שר הפנים אינו מבטל את האשרה, אלא פניאים אותו בפני בית המשפט, אשר אינו מבטל את האשרה, אלא קובע לו עונש מאסר, וצריך להתליט במיוחד על גירוסו. האם בזה טעיה מיוחד הכפרט את הפקידים, מוצא מכלל טעיה 5 חלק חשוב ממסכיות השר?

טר טי:

החזובה היא שלילית. אין כל קשר בין

טעיה 5 לבין הטעיפים 8, 9, ו-10.

טעיה 8 הוא בכלל יוצא דופן; הוא מספל באנשים הבאים לפי חוק השבות, לטרות החוק הזה, בדרך כלל, אינו מספל בהם. יכול להיות שהטעיה הזה, מקומו אינו בחוק הזה, אך מכיון שהטעיה אינו מופיע בחוק השבות ומבחינה כסוייטת הוא בכל זאת נתון, הציצו אותו בחוק זה. כאשר נגיע לטעיה 8, אטביר כדוע יש בכל זאת הגיון טפיק להכניסו כאן, ולא להכניסו בחור תיקון לחוק השבות.

האירה וריון היטיבה וסדובר עליהם

בטעיה 5, אינם אלא אשרה ורשיון יטיבה לפי אותו פרק, כלומר, לפי טעיה 1, ואין כל טפק וטעיה 5 מתיחס רק לאנשים שאינם אזרחים יוראליים ואינם עוליים לפי חוק השבות. לכרות שהסליט האלו נמצאות רק בטעיה 1, אני חוטב שאין צורך לחזור עליהן גי בטעיה 5.

נה זנוגע לטעיה 9 ו-10, טעיה 9 הוא

טעיה פלילי, ואין כל קשר בינו לבין טעיה 5. ברור שאם בוטל רשיון

יטיבה לפי טעיה 5, ישנה אפשרות להביא את האדם למשפט פלילי על פי

טעיה 9(1), בעוון יטיבה בארץ ללא רשיון, דבר שהוא בניגוד לחוק.

בטעיה 10 נאמר, כי שר הפנים ראוי לתת צו גירוש נגד אדם חנסצא בישראל

ללא רשיון יטיבה. לאחר שר הפנים ביטל רשיון יטיבה לפי טעיה 5, ישנה

אפשרות לתת לו צו גירוש לפי טעיה 10(א), וענין בית המשפט אינו חייך

לכאן. בטעיה 10(ב) נותנים לבית המשפט את הסמכות, בהודטנות של משפט

פלילי, להמליץ על גירוסו מהארץ.

הטעיפים 9 ו-10 אינם מגבילים אף

בטטהו את טעיה 5. ביטול רשיון יטיבה לפי טעיה 5 הוא גרם למשפט

פלילי על יטיבה בחוסר רשיון, ותנאי לגירוש בגלל חוסר רשיון.

כר ידיו:

בדרך כלל, דעתי היא בטעמי 5 צריך להוחר כמו שהוא, מפני שהוא נותן לשר את הסידרה ההכרחית של טכנולוגיות, והוא אינו נותן יותר מדי לפי המסיבות.

לאור מה שטעמתי כאן, הייתי מציע שני

תיקונים: (1) להוסיף בטעמי 5 אחרי המלים: "שר הפנים רשאי", את המלים: "לפי שיקול דעתו", אותן המלים שקבענו גם בחוק הדרכונים בקשר לביטול דרכון. כלים אלו אולי מבהירות קצת גם לגבי בית הדין הגבוה לצדק, שהמטכות היא לפי שיקול דעת, כלומר, לפי אותם הכללים המשפטיים שבית הדין הגבוה לצדק יכול אח"כ לבדוק. אינני אוסר כל כלים אלו מטבות הרבה, אך לאחר שהן נמצאות גם בחוק הדרכונים, ושני החוקים דומים מאד - הייתי מציע להתאים את שני החוקים ולקבוע את המלים הללו גם בחוק זה.

הצעתי השניה היא בנוגע להעברת טכנולוגיות.

חבר הועדה פרלמנטרית הציע, שהשר עצמו צריך להחליט בקשר לביטול אירה. אני הייתי מציע דבר דומה, אבל קצת יותר נקובל. אני מציע להגביל את הטייג שהציע חבר הועדה פרלמנטרית רק למקרים של ביטול אשרות קבע, כיון שאם אדם בא לישראל בתור חזיר, ועל הגבול מתברר שאין אפשרות לאשר לו את הכניסה, אין צורך להביא זאת להכרעת השר. לפי זה אני מציע לנסח את טעמי 12 (ב) כדלקמן: "שר הפנים רשאי להעביר טכנולוגיות לפי חוק זה, חוץ מן המטכות לבטל רשיון לישיבת קבע ולהתקין תקנות...".

דוד הכהן:

אני מציע לא להכניס כל שינוי בטעמי 5. אני מסוכנע שהטעמי הזה אינו מכונן

לענינים פוליטיים. השר נתון תמיד לשיקול דעת הציבור. אני מציע להשאיר את הטעמי כמו שהוא, פרט לתיקון המכונן להתאימו לחוק הדרכונים.

היו"ר י. ספיר:

אני מבין שאין התנגדות להצעת שר ידיו, להוסיף בטעמי 5, אחרי המלים: "שר הפנים

רשאי", את המלים: "לפי שיקול דעתו".

הרעיון שביטול האשרה יהיה בסמכותו של

השר - נתקבל, אולם אין לנסח זאת - על כך נתון בטעמי 12.

אשר לטעמי 5, ישנן 3 הצעות: (1) להשאיר

את הטעמי, כפי שהוא מוצע בהצעת החוק; (2) הצעת חבר הועדה פרי, הבית המשפט המחוזי, על פי בקשת השר, יהיה רשאי לבטל אשרת כניסה ורשיון ישיבה;

(3) הצעת חבר הועדה ארם, ששר הפנים רשאי לבטל אשרת כניסה ורשיון ישיבה רק במקרה שניתנו על סמך ידיעות כוזבות.

נתקבלה ההצעה להשאיר את הטעמי, כפי שהוא מוצע.

הסתייגות: א. פרי, א. חביבי.

היו"ר י. ספיר:

ישנה הצעה להקים ועדת ערעורים לגבי טעמי 5 בלבד.

ח. לנדאו:

במקרה שקובעים ועדת ערעורים, צריך לקבוע מה גורלו של האדם בין הכרעת

שר הפנים לבין שיקולה של ועדת הערעורים.

היו"ר י. ספיר:

הגזת ערעור על החלטת זר הפנים לבטל את אסרה וניתנה, אינה זוללת את סמכותו של זר הפנים להגיש את האדם לסמס בסקרה ועבר על החוק, אם חוקים שהאדם עלול לגרום נזק לציבור בכסף אותו זמן הבירור, יזנס חוקים אחרים שלפיהם אפשר להבטיח את מעצרו.

טר טי:

ההנחה היא שלא ישתטיו בחוקים אחרים כדי להגן על החוק הזה.

היו"ר י. ספיר:

אני מעמיד את ההצעה להצבעה.

ה צ ב ע ה

בעד ההצעה להקים ועדת ערעורים על החלטת זר הפנים,

- 5 - לבטל אסרה ורזיון ישיבה זניחנו לפי חוק זה
- 5 - נ ג ד

אם כן, קיימות חתי גירטאות,

טר ידיון:

אני רוצה להגיד שלא קיימות חתי גירטאות, כי הועדה לא דנה על אלטרנטיבה של ועדת ערעורים, לא ידוע איך מורכבת הועדה, אין הצעה פנוסחת על הקטת ועדה כזאת. אם רוצים להציע נוסח שני, צריך להכנס עכשיו לכל הפרובלימות של ועדת ערעורים.

היו"ר י. ספיר:

אברר את גורל ההצעה עם אנשי התקנון.

ע. אסף:

בין אם יוחלט לקיימות חתי גירטאות, ובין אם יוחלט לקיימת גירטא אחת בלבד - ואז תהיה זכות להסתייגות - צריך לבחור אח כל הפרטים של ועדת הערעורים.

היו"ר י. ספיר:

אני צריך לברר אם הצעה הועדה טופיעה בחתי גירטאות, או גירטה אחת עם הסתייגות, אם יוחלט שהועדה טציעה חתי גירטאות, בעלי ההצעה להקטת ועדת ערעורים יצטרכו להטציא אח פוסחתם, ולא יהיה צורך להביאה בפני הועדה. אם יוחלט על הצעה אחת בליווי הסתייגות, יהיה צורך להביא את נוסח ההסתייגות בפני הועדה.

אנו עוברים למעיף 6.

"תחנות גבול

6. לא ייכנס אדם לישראל אלא באחת מתחנות הגבול היקבעו שר הפנים מצו יפורסם ברשומות."

דוד הכהן:

מה אם גולה פוליטי בא לגבול, אך לא לאחת מתחנות הגבול ונקבעו ע"י זר הפנים?

היו"ר י. ספיר:

הכוונה היא, שלא יכנס אדם לישראל וייחייב כנכנס באופן דוקי.

7. (א) רב החובל של אניה והאחראי על אוירון, על רכבת
על כוונת או על כלי-הטעה אחר זבא לישראל,
חייבים למטור לקצין בקורח הגבולות, לפי דרישתו,
את רשימת האנשים הנמצאים באותו כלי-הטעה, לרבות
העובדים בו; הרשימה תפרט את הפרטים ויקבע שם
הפניה בתקנות לפי חוק זה"

אין הערות.

"(ב) קצין בקורח הגבולות רשאי להכנס לכל כלי הטעה
זבא לישראל, ולערוך בו בקורח; וכל אדם הנמצא
בו, לרבות כל עובד בו, חייב להראות לקצין
בקורח הגבולות לפי דרישתו, את המסמכים ולתת לו
את הידיעות הנוגעים לביצועו של חוק זה."

אין הערות.

(ג) כי זבא לישראל ורוצה להכנס אליה, רשאי קצין
בקורח הגבולות לעכב את כניסתו עד לבירור אם
רשאי הוא להכנס, ולהורות מקום שם יימצא עד גמר
בירור זה, ואם נמצא אינו רשאי להכנס - עד
ליציאתו מלישראל צי להרחקתו מטובה."

לפי יעוץ זה אפשר להחזיק את האדם
במעצר, בלי כל גבול. אני חושב שיש

ס. חזני:

צורך להגביל את זמן הבירור.

לפי הסיפא של הסעיף, גם לאחר הבירור
אפשר להחזיק אדם בלי כל גבול. אני חושב שגם כאן יש צורך להגביל
בזמן.

אני מציע כי במקרה הראשון, עיכוב
כניסתו של אדם עד גמר הבירור או רשאי הוא להכנס - ייקבע זמן
מגיבולי, אם נחברר שאינו רשאי להכנס, יציאתו או הרחקתו מהארץ
צריך להעשות לאחר זמן קצת יותר ארוך, אך גם הוא כוגבל.

א. פרי: אני תוסף בהצעת חבר הועדה חזני, להגביל

א. פרי:

את זמן הבירור, ואם זמן השהיה לאחר
הבירור לגבי זמן הבירור, אני מציע לקבוע 48 שעות. לגבי החלק
השני, יחנן, כי במקרים מסויימים, ההצעה להגביל את זמן השהיה בעולכריו,
האדם בישראל, לאחר נחברר כי אינו רשאי להכנס אליה, חשהיה בעולכריו,
במקרה שלא תימצא ארץ שיוכל להכנס אליה.

הצעת חבר הועדה חזני טעונה טיפול.
היעוץ רוצה לקבל אינפורמציה, מה

דוד הכהן:

הדין לגבי אנשים כאלה ביתר

לל נראה שהסעיף כנוסח באופן ברור,
והצעת סר חזני רק תסבך את הדברים.

י. בן-צבי:

האם מוטעוה הכלים "מקום שם יימצא",
פירושו - מעצר?

היו"ר י. ספיר:

לאו דוקא.

סר זי:

לשאלתו של חבר הוועדה דוד הכהן,
איך נהוג הדבר בארצות אחרות - בארצות אחרות נהוג לתת את הסמכות
הסוחלטת לעקב אדם במשך זמן בלתי מוגבל. כאן ניתנת סמכות לעקב
אדם רק במקרה שהוא עומד על רצונו להכנס לישראל.

אשר למקום שבו יימצא עד גמר הבירור,
הוא לא מוכרח להיות בית-סוהר. אפשר גם לשחרר את האדם בערבות כספית.
כל הסעיף מכוון בכדי להקל על האדם. אם האדם חשוד כריגול, והוא
רוצה בכל זאת להכנס, יתכן שלא תהיה ברירה אחרת מאשר להחזיקו במעצר.
הסעיף הזה בא לכסות רק את המקרים להגנת הנכנס, במקרה שהנכנס מבקש
לתת לו שהות להשאר בארץ עד לבירור דינו. אם נרצה להגביל את זמן
הבירור, או שהיה בארץ לאחר שנבחרר כי אינו ראוי להכנס, זה יהיה
לרעתו של הנכנס, כי לצאת הוא יכול תמיד.

היו"ר י. ספיר:
בסעיף 7 (ג) נאמר, שאם נתברר כי האדם
אינו ראוי להכנס, קצין בקורת הגבולות
רשאי להורות לו מקום יימצא עד ליציאתו מישראל או הרחקתו ממנה,
אך לא נאמר כי במקרה כזה צריך להרחיקו. הסעיף שמדובר בו על הרחקה,
הוא סעיף 10.

מר שי:
סעיף 7 דן על אנשים שאינם בישראל, ועל
כן אין צורך בצו גירוש. אם הוצאות
הבירור מחייבות הרחקת האיש - כרחיקים אותו. במקרה זה האדם כאילו
לא נכנס למדינה, ולכן אין חובה להוציא צו גירוש נגדו.

היו"ר י. ספיר:
איפה נאמר בחוק הזה, שצריך להרחיקו?

מ. חזני:
בעקבות סאלתו של מר ספיר, אני סבור
שיש לנסח את סעיף 6 כדלקמן: "לא ייכנס
אדם לישראל אלא על פי אשרה ובאהת רחמינות הגבול שיקבע שר הפנים...".

היו"ר י. ספיר:
זה נאמר בסעיף 1.

מ. חזני:
אם אדם בא לישראל, אך נמצא שאינו
ראוי להכנס, לא שוכנעתז כי לפי סעיף
זה אין אפשרות להחזיקו במעצר, על אף רצונו.

ח. לנדאו:
הרי בסעיף נאמר: "עד ליציאתו".

מ. חזני:
ואם אינו רוצה לצאת, איפה נאמר
שצריך להרחיקו?

מר ירין:
סעיף 10 דן על גירושו של אדם שכבר

עבר את כל סדר הרכישה לפי הפרק
השני של החוק. הוא נמצא בארץ, אך בלי רשיון, וצריך פשוט לגרשו.
גירוש מהארץ אינו גירוש של אדם שכא לגבול בלי רשיון. אני מניח
מהארץ אדם היושב בה ללא רשות. סעיף 7 מוגבל לאנשים שעוד לא הספיקו
להכנס לארץ ועוד לא יכולים להיות אנשיקט לגיבוש לפי סעיף 10.
סעיף 7 דן על אדם שכא לגבול ואין בו תנאים להכנס. נכון היה
כפי שהעיר היו"ר, לא נאמר בחוק, כי אפשר לטוב לאסור את הכניסה
לאדם שאין לו הרשיון לכך.

היו"ר י. ספיר:

אני שאלתי: איפה כתוב בצדדך להרחיק
אדם שאין לו אזרח כניסה.

מר ידען:

זה נאמר במע"פ 1: "...ההיה לו הכניסה
לישראל על פי אשרה."

היו"ר י. ספיר:

אם אוזרון כביא אתו נוסע שיש ספק אם
הוא ראוי להכנס לישראל. קצין בקורת
הגבולות מעכב אותו לטעם בירור דיבור, בינתיים האו"זרון נסע, ואח"כ
מתברר שיש להרחיקו מהארץ. לפי מע"פ 7, ראוי אותו נוסע לטעון, שאין
רשות לשלחו באו"זרון שלא בא בו.

ח. לנצ'אני:

במקרה כזה אין דרך אחרת מאשר להוציא
צו גירוש.

מר של:

במקרה שלא מטיישים את הבירור עד
בסיעה האו"זרון, מעמידים בפני הנוסע
את הבחירה לנסוע פיד באותו או"זרון, או להישאר עד בירור דיבור,
ואם יתברר שאין לו רשיון כניסה, לצאת באו"זרון אחר.

בנוגע להרחקתו, אין כל צורך בפקודת

גירוש. החוק קובע כי, קצין בקורת הגבולות ראוי לעכב את כניסתו
של אדם עד לבירור אם ראוי הוא להכנס, ואם מתברר שאינו ראוי להכנס -
עד ליציאתו, במקרה שהאיש יוצא מתוך רצונו, או הרחקתו, פירוט
הדבר - השתמשות בכוח במקרה שהוא מסרב.

מר ידען:

אני חושב כי המע"פים מתפרשים כתוך
עצמם, אך אם כבר התעורר ספק, הייתי
מציע להוסיף בין המע"פים 6 ו-7 פסקה האחרת: מי שבא לישראל
ומתברר שאינו ראוי להכנס אליה, ראוי שר הפנים להרחיקו מישראל.

היו"ר י. ספיר:

לאור הערתו של חבר הועדה חזני,
אנו צריכים לקבוע את מועד הבירור
אם ראוי אדם להכנס, ואת מועד שהיית האדם בישראל לאחר שנתברר
כי אינו ראוי להכנס.

מר ידען:

דעתי היא שהצעת חבר הועדה חזני
תהיה לרעת הוכנס לארץ. ברור שהשר
לא יהיה מעוניין להחזיק אדם ללא צורך.

(הישיבה ננעלה בשעה 11.00)